

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoE/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517200384
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3517200384.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v exekučnej veci oprávnených 1/ C. a 2/ C., obaja bytom C., zastúpených zákonnou zástupkyňou matkou T. proti povinnému I., o vymoženie výživného, o odvolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 6Er/30/2017-24 zo dňa 21. apríla 2017, takto

rozhodol:

Odvolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na ust. § 80, § 200 ods. 5 Exekučného poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Okresný súd v Novom Meste nad Váhom poveril súdneho exekútora I. R. E., so sídlom Exekútorského úradu v L. poverením č. 5304 059187 zo dňa 23.01.2017 vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu vydaného Okresným súdom v Novom Meste nad Váhom, č.k. 3P/45/2016-54 zo dňa 15.11.2016. Dňa 01.03.2017 podal povinný voči exekúcii vedenej pod sp. zn. 6Er/30/2017, EX 1/17 námietky, v ktorých uviedol, že zaplatil dlžné výživné, a preto po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. K tomu pripojil aj fotokópie ústrižkov o zaplatení výživného a žiadal súd, aby exekúciu zastavil. Matka mal. detí sa k námietkam povinného vyjadrila tak, že z jej pohľadu bol exekučný proces oprávnený, nakoľko povinný uhradil výživné aj dlh až po obdržaní exekučného príkazu. Do lehoty splatnosti neuhradil nedoplatok na výživnom. Začal platiť až po začatí exekučného procesu. Na vedomie jej nikdy nedal, pri týchto platbách, že sa jedná z časti o nedoplatky. Matka mal. detí preto žiadala súdnu exekútoriku, aby si trovy exekúcie vymáhala od povinného, a to z titulu úhrad až po začatí exekúcie. Na telefonický dopyt súdu dňa 20.04.2017 matka mal. detí potvrdila, že povinný dlh na výživnom splatil a platí bežné výživné a na vedení exekúcie netrvá a súhlasí s jej zastavením. Vzhľadom na zistené skutočnosti a v súlade s uvedenými ustanoveniami, súd prvej inštancie exekúciu zastavil a o námietkach povinného nerozhodoval z dôvodu procesnej ekonómie. O trovách exekúcie rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, až po ich vyčíslení a špecifikácii súdnym exekútorom.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie súdny exekútor, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie do dnešného dňa nerozhodol o námietkach povinného. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že nerozhodol o námietkach exekúcie, je v rozpore s § 50 Exekučného poriadku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nerozhodoval o námietkach exekúcie z dôvodu procesnej ekonómie, pričom takýto pojem Exekučný poriadok nepozná a ani súd prvej inštancie bližšie nevysvetlil tento pojem. Súd prvej inštancie predmetnú exekúciu zastavil na základe telefonického rozhovoru, o ktorom však súd prvej inštancie nemá žiaden písomný doklad, a nemá ani žiaden dôkaz o to, či na druhej strane telefonického aparátu bola skutočne matka maloletých detí. Poukázal na listinný dôkaz oprávnenej, v ktorom nie je ani náznak toho, že by oprávnený uvažoval o zastavení exekúcie. Súd prvej inštancie uviedol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Nepriznanie náhrady

trov exekúcie súdnemu exekútorovi je zásahom do jeho Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva a o porušenie čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Súdny exekútor ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil vec a nesprávne aplikoval právny predpis, keď rozhodol, že exekúcia sa zastavuje. Poukázal na novelou Exekučného poriadku, ktorou bolo doplnené ustanovenie § 46 ods. 4 Exekučného poriadku. Rovnako súd nesprávne právne posúdil vec a nesprávne aplikoval právne predpisy, keď uvádza, že oprávnená má uhradené výživné v plnom rozsahu. Dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 23CoE/101/2015-49 zo dňa 20.07.2015, ktorým konštatoval, že aj keď pohľadávka oprávneného bola čiastočne uspokojená po začatí exekúcie, nezakladá to dôvod na to, aby súd vyhovel námietkam povinného. Preto aj v preskúmvanej veci skutočnosť, že povinný uhradil istinu vymáhanej pohľadávky, nemá za následok, že by mohlo dôjsť k upusteniu od vykonania exekúcie práve z toho dôvodu, ako predpokladá ustanovenie § 46 ods. 4 Exekučného poriadku. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby v predmetnom exekučnom konaní súd námietky povinného zamietol ako nedôvodné.

3. Povinný sa k odvolaniu súdneho exekútora písomne vyjadril. V písomnom vyjadrení uviedol, že výživné platí stále včas, aj keď mal aj iné exekúcie. Deťom sa snaží kupovať vždy všetko, čo potrebujú. Uviedol, že oprávnená sama potvrdila, že súhlasí so zastavením exekúcie a všetky dlhy sú vyplatené. Trovy, ktoré požaduje súdny exekútor, považuje za chamtivé a jeho námietky v odvolaní za neodôvodnené a neopodstatnené.

4. Krajský súd predtým, než pristúpil k preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania súdnym exekútorom proti uzneseniu súdu prvej inštancie, zisťoval, či bolo podané v zákonom stanovenej lehote, subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku, a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

5. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

6. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01.04.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2017.

7. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), sú účastníkmi exekučného konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

8. Účastníkom exekučného konania je v zmysle § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) aj poverený súdny exekútor, avšak len v tej časti konania, v ktorej sa rozhoduje o trovách exekúcie. Súdny exekútor je teda účastníkom len pre určitú časť exekučného konania, a to v rozsahu rozhodovania o trovách exekúcie, v ktorej mu patria všetky procesné práva a povinnosti. Preto právo podať odvolanie súdnemu exekútorovi prislúcha len vtedy, ak súd prvej inštancie rozhodoval o trovách exekúcie. Vo všeobecnosti účastníctvo v exekučnom konaní je z pohľadu procesnej teórie vymedzené tzv. druhou definíciou účastníctva v civilnom konaní tak, že účastníkmi exekučného konania sú tí, ktorých za účastníkov konania označuje zákon. V exekučnom konaní je to predovšetkým ustanovenie § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), ktoré vymedzuje jeho účastníkov. Vychádza pritom z toho, že účastníkom má byť taký okruh subjektov, ktorých sa konanie priamo dotýka. Z uvedeného hľadiska zákon za účastníkov exekučného konania označuje vždy oprávneného a povinného.

9. Exekučné konanie sa svojou povahou často dotýka práv väčšieho okruhu osôb ako len povinného a oprávneného. Takto dotknuté osoby exekúciou nie sú síce účastníkmi konania v celom jeho rozsahu, ale zákon im priznáva účastníctvo pre určitý úsek konania alebo na jednotlivom úkone (napr. manžel povinného sa stáva účastníkom pre úsek exekúcie, v ktorom sa postihujú veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a podobne). Postavenie takýchto osôb v konaní nie je samoučelné a spravidla sa spája s možnosťou ich aktívneho pôsobenia na výsledok konania (resp. toho ktorého štádia exekučného konania alebo jeho etapy) v záujme ochrany vlastných práv a im priznaných právom chránených záujmov. Takto vyjadrený procesnoprávny status nemožno označiť inak ako účastníctvo, ku ktorému prirodzene patrí právna možnosť v

podobe uplatnenia príslušných procesných prostriedkov (nástrojov), v civilnom práve označovaných ako opravných prostriedkov, v prípadoch, kedy to zákon dovoľuje (objektívne medze opravných prostriedkov). Rovnako aj súdnemu exekútorovi patrí postavenie účastníka konania s možnosťou uplatnenia opravných prostriedkov tam, kde to zákon dovoľuje. Postavenie inej osoby ako účastníka konania pre určitú etapu (časť exekučného) konania je pritom potrebné vždy vyvodiť z konkrétnej procesnej situácie. Skutočnosť, že zákon výslovne neoznačuje niekoho za účastníka konania, neznamena, že s ním konajúci súd nemôže v prípade potreby konať, ak sa účinky jeho postupu alebo rozhodovania týkajú základných práv, ktoré má takáto osoba zaručené v Ústave alebo medzinárodnej zmluve (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/221/2012 zo dňa 11.09.2013).

10. Z pohľadu posudzovanej veci je zrejmé, že pri rozhodovaní o zastavení exekúcie nie je súdny exekútor v zmysle § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), účastníkom konania; podľa názoru odvolacieho súdu nie je súdny exekútor v tomto prípade ani účastníkom pre určitý úsek konania, t. j. nie je osobou, o ktorej procesných právach a povinnostiach sa v konaní rozhoduje.

11. K námietkam, týkajúcim sa trov exekučného konania, uvedeným v odvolaní, odvolací súd dodáva, že v zmysle § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.03.2017, bude súd prvej inštancie samostatným uznesením rozhodovať o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

12. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie súdneho exekútora podľa § 386 písm. b) CSP odmietol, nakoľko ho podala osoba, ktorá na podanie odvolania nie je oprávnená. Odvolací súd sa odvolaním po vecnej stránke nezaoberal.

13. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).